Dosarul nr. 2-2745/25
2-25023611-12-2-21022025-1

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

*(Dispozitivul hotărîrii a fost emis la 3 iunie 2025.*
*Cererea de apel a fost depusă la 4 iulie 2025.*
*În perioada 9 iunie 2025 – 29 iulie 2025, judecătorul s-a aflat în concediu anual de odihnă).*

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Judecătorul (unipersonal) Octavian Dvornic

în sediul instanței, a soluționat cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă înaintată de ÎM „Incaso” SRL către ***** privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată,-

a constatat

Argumentele participanților la proces .

La 19 februarie 2025, ÎM „Incaso” SRL prin intermediul avocatului Bujoreanu Eugeniu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ***** solicitând încasarea datoriei conform contractului de împrumut nr. 1711132 din 26 mai 2021 în mărime de 31239,87 lei, precum și cheltuielile de judecată suportate și anume 500 lei pentru asistență juridică și 1299,56 lei taxa de stat, 200 lei taxa de timbru.

În motivarea acțiunii a indicat că la 26 mai 2021 între OCN ”Iute Credit” SRL și ***** a fost încheiat Contractul de împrumut nr. 1711132 potrivit căruia ultimul a primit un împrumut.

Indică că, ***** nu și-a onorat obligațiunile de restituire a împrumutului, astfel, a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale prin intermediul notificărilor recomandate expediate în adresa acestuia

Solicită, reprezentantul reclamantului ÎM „Incaso” SRL admiterea acțiunii și încasarea datoriei totale în mărime de 31239,87 lei, formată din 24655,53 suma principală a contractului, 2396,10 lei taxă aferentă, 2215,80 lei dobânda conform contractului, 1972,44 lei penalitate, precum și cheltuielile de judecată.

Își întemeiază prezenta acțiune în temeiul prevederilor art.1422-1429 Cod civil.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată în procedură cu valoare redusă, și s-a dispus comunicarea pârâtului ***** a cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate la aceasta, s-a stabilit termen de 30 zile de în cadrul căruia acesta urma să prezinte referința și copiile de pe înscrisurile necesare, s-a explicat acesteia că termenul de 30 de zile se va calcula de la data comunicării cererii de chemare în judecată, precum și că neprezentarea acestora nu va împiedica soluționarea cererii în baza materialelor anexate la aceasta.(f.d.31)

Judecătorul reține că în vederea citării legale a pârâtului *****, la adresa de domiciliu a acestuia în mun. Chișinău, str. Călărași *****, confirmat prin copia buletinului de identitate

anexat la cerere, a fost expediată încheierea din data de 26 februarie 2025, cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate la aceasta, însă scrisoarea a fost returnată cu mențiunea ” nereclamat”.(f.d.33)

În conformitate cu prevederile art.100 alin.(1) Cod de procedură civilă ” cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanţilor la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară.”

Astfel, în temeiul normei legale menționate supra, la data de 26 martie 2025, la numerele de telefon indicat în cererea de chemare în judecată, nr. 079771422 și 022598006, pârâtul a fost telefonat pentru a i se comunica despre examinarea cauzei depusă de către ”Incaso ”SRL împotriva lui ***** cât și despre necesitatea prezentării la instanța de judecată pentru a ridica încheierea și copia cererii de chemare în judecată și înscrisurile anexate la aceasta, însă numerele apelate erau deconectat (f.d.34)

Tot la 26 martie 2025 în adresa pârâtului din mun.Chișinău str. Călărași *****, a fost expediat cu scrisoarea simplă, copia încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2025 și cererea de chemare în judecată.(f.d 37)

Ulterior, în urma acțiunilor întreprinse în vederea citării legale a pârâtului, a fost dispusă citarea publică.( f.d.38,42)

Prin urmare, judecătorul, reținând că termenul acordat pârâților, a expirat la data de 5 mai 2025 și acesta nu a prezentat referința și copiile de pe înscrisurile necesare în termenul acordat, a dispus examinarea cauzei în baza înscrisurilor anexate la cererea de chemare în judecată.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind materialele cauzei şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanţa de judecată reține următoarele circumstanțe:

Potrivit 130 Cod procedură civilă instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Conform art.118, art.121, art.123 Cod procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Probaţiunea constă în activităţile procesuale şi procedurale prin care părţile şi alte persoane implicate în proces stabilesc, prin mijloacele prevăzute de lege, elemente de fapt necesare pentru constatarea faptelor şi împrejurărilor ce formează obiectul probaţiunii. De altfel, prin sarcina

probaţiunii se înţelege obligaţia procesuală ce revine participanţilor de a dovedi împrejurările care formează obiectul probaţiunii.

Cel care formulează o pretenţie trebuie să o şi dovedească, să aducă proba viciului, prejudiciului şi a legăturii cauzale dintre ele.

Întrucât procesul civil este pornit de reclamant prin introducerea cererii de chemare în judecată, el are primul obligaţia să-şi dovedească pretenţiile.

Conform art.9 alin.(1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.

Potrivit prevederilor art.10 alin.(1) și (2) Codul civil persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

Conform prevederilor art.312 Cod civil, consimţământul este manifestarea, exteriorizată de voinţa persoanei de a încheia un act juridic.

Conform art.992 Cod civil, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Potrivit art.316 alin.(1) Cod civil, actul juridic poate fi încheiat verbal, în formă electronică, în scris sau în formă autentică.

În conformitate cu prevederile art.321 alin.(1 și 2) Cod civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. În cazul în care, conform legii sau învoielii între părți, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atât prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părți, cât și printr-un schimb de scrisori, telegrame, telefonograme, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

În corespundere cu prevederile art. 1763 alin. (1-3) Cod civil, prin contractual de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii.Contractul de credit se încheie în scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.

Conform art.1242 Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În corespundere cu prevederile art. 1247 alin. (1) și (3) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. În cazul în care a împrumutat o sumă de bani, împrumutatul are obligaţia de a restitui suma nominală primită fără a ţine cont de variaţiile valorii banilor.

Conform prevederilor art. 1248 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobînzii aferente în condițiile stabilite la art. 864 alin (2) și (4).

Obiectul prezentului litigiu, prin acţiunea înaintată de către ÎM„ Incaso" SRL este încasarea din contul pârâtului ***** a datoriei rezultată din contractul de credit nr. 1711132 din 26 mai 2021.

Din înscrisurile anexate la materialele cauzei instanța a stabilit că, la data de 26 mai 2021, între OCN„ Iute Credit" SRL în calitate de „creditor", pe de o parte şi ***** în calitate de „debitor" pe de altă parte ar fi fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 1711132, prin care împrumutătorul pretinde că a acordat clientului un împrumut în sumă de 30001.77 lei, pe o perioadă de 36 luni.(f.d.14-18).

În asemenea circumstanțe, având în vedere cele constatate din materialele anexate speței, instanța conchide că, prin încheierea contractului de credit nr. 1711132 din 26 mai 2021 părțile și-au asumat obligații reciproce, astfel, împrumutătorul s-a obligat să transmită împrumutatului suma împrumutului, iar clientul și-a asumat responsabilitatea de a rambursa suma împrumutului acordat până la termenul limită de 26 mai 2024.

Potrivit art.774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Totodată, conform art.776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii, obligațiile urmând a fi executate în modul corespunzător cu bună credință, la locul și momentul stabilit.

Prevederile art.858 alin.(2) Cod civil, stipulează că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Astfel, prin acțiunea înaintată reclamantul pretinde că, a acordat pârâtului un împrumut în sumă de 30001,77 lei, însă, ultimul cu rea-credință nu-și execută obligația privind rambursarea împrumutului la termenul stabilit în contractul menționat.

La caz, instanța de judecată menționează că, reclamantului i s-a oferit posibilitatea de a se folosi de mijloacele procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, or, nu a făcut uz de acest drept oferit și respectat pe tot parcursul examinării speței.

Corespunzător, după cum urmează din cerere de chemare în judecată, valoarea acțiunii civile formulate de reclamant, se încadrează în valoarea acțiunii care în conformitate cu art. $276^2$ Cod de procedură civilă, urmează a fi examinată de către instanța de judecată în procedura de valoare redusă (procedura scrisă) fără participarea părților.

Astfel, descrierea de către reclamant în cererea de chemare în judecată a circumstanțelor de fapt a cauzei, cât și a pretențiilor formulate împotriva pârâtului urmează a fi făcută în modul în care va permite instanței de judecată să sesizeze corect circumstanțele de fapt a cauzei, să excludă inexactități cu sens dublu, și va face posibilă judecarea cauzei civile potrivit procedurii scrise, în lipsa participanților la proces.

După cum reiese din actele de procedură îndeplinite vis-a-vis de speța dată, reprezentantul reclamantului a fost înștiințat conform rigorilor despre examinarea cauzei, fapt ce se confirmă prin extrasul de pe poșta electronică, conform căruia ultimul a recepționat corespondența expediată în adresa lui, însă nu a manifestat interes față de măsurile întreprinse de instanță pentru justa soluționare a cauzei.

Mai mult decât atât, în conformitate cu prevederile art.9 Cod de procedură civilă, instanţei de judecată îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalitate a părţilor în drepturi (art.26 CPC), motiv din care exonerarea unui participanţi la proces de obligaţia legală reprezintă în esenţă o favorizare nejustificată, în frauda regulilor unui proces echitabil.

Reţinând obligaţia instanţei de a asigura preeminenţa dreptului în sensul definit de Constituţie şi practica internaţională, reieşind din cele expuse mai sus, ajunge la concluzia de a respinge pretenţiile reclamantului, or acestea sunt neîntemeiate.

Or, instanța care judecă pricina își păstrează imparțialitatea şi obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt şi de drept, astfel încât nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

În baza celor constatate, instanța conchide că, cel care formulează o pretenție trebuie să o şi dovedească. Întrucât procesul civil este pornit de reclamant prin introducerea cererii de chemare în judecată, el are primul obligația să-şi dovedească pretențiile. Sarcina probațiunii este influențată de principiul disponibilității.

Potrivit dispozițiilor art.27 Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Potrivit art.26 Cod de procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității şi egalității părților în drepturile procedurale.

Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încît părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu pricina dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei.

Judecătorul ține să menționeze că, din materialele anexate speței, nu a reținut un act de confirmare a tranzacției, un ordin de plată din care ar rezulta cu certitudine că, reclamantul şi-a onorat obligaţia sa acordând debitorului ***** împrumutul în sumă de 30001,77 lei, or, reieșind din conținutul prevederilor art.858 alin.(1) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații.

Corespunzător se reține că semnarea contractului de credit în temeiul căruia reclamantul solicită încasarea datoriei, a fost efectuat la distanță, prin intermediul numărului de telefon mobil nr. 076771422.

Ca urmare, deși partea reclamantă susține că contactul a fost efectuat la distanță prin intermediul nr. telefonic nr. 076771422, la materialele cauzei nu au fost prezentate careva înscrisuri care ar atesta că acest număr de contact aparține anume pârâtului *****.

Astfel, pe cale de consecință, nefiind dovedită existența unei obligații, debitorului nu i se poate invoca neexecutarea obligației cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Prin urmare reieșind din înscrisurile anexate la materialele cauzei instanța nu a reținut careva probe veridice, certe și concludente din care ar rezulta cu certitudine obligația pârâtului ***** față de OCN ”Iute credit” SRL.

Din înscrisurile cauzei rezultă că la 4 august 2023, OCN ”Iute credit” SRL a cesionat către ÎM Incaso SRL în temeiul contractului de cesiune nr. CS2023/08-03, creanțe indicând și contractul cu nr.1711132 (f.d.21-25)

Astfel, instanța remarcă că, la materialele cauzei în acest sens de către reclamant nu au fost prezentate careva probe veridice (facturi, cecuri, recipisă) ce ar confirma cerinţele sale, iar conform art.118 Cod de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.

Or, anexarea înscrisului de la (f.d. 9), nesemnat de către administratorul ”Iute Credit ” SRL, Sobuleac Sergiu, neștampilat, doar cu simbolul ”iute” nu confirmă recepționarea de către ***** a numerarului în sumă de 16210 lei în baza contractului de credit nr. 1711132, prin terminalul Iute Credit (ATM).

Un alt aspect care trezește dubii cu referiri la acordarea sumei creditului este și faptul că în certificatul fiind indicat locația ATM – Buiucani (sculenaca) și adresa completă ATM or. Ștefan Vodă str. 31 august 1989 nr. 6, prin urmare nu este clară locația ATM de unde ar fi fost extrași banii.(f.d. 9)

Instanța subliniază faptul că reclamantul nu a anexat ordinul de eliberare a numerarului, conform contractului de credit prin care să se confirmă dovada eliberării împrumutului, în sumă de 30001,77 lei.

De asemenea instanța reține că deși în contractul de credit nr. 1711132 fiind indicat faptul că debitorul a împuternicit creditorul să deducă din soldul creditului existent, valoarea de 13548,62 lei, conform clauzelor contractelor de credit nr. 162737,1686808 din suma creditului acordat prin prezentul contract, la materialele cauzei nu au fost prezentate careva înscrisuri care ar atesta faptul că suma indicată a fost îndreptată spre contractele respective.

În asemenea circumstanțe, examinând cumulul probatoriu în raport cu norma legală aplicabilă speței, instanța ajunge la ferma concluzie de a respinge pretenția reclamantului OCN ”Incaso” SRL privind încasarea datoriei contractuale în mărime de 31239,87 lei din contul pârâtului, ca fiind neargumentată probatoriu.

Totodată, din solicitările indicate prin prisma cererii de chemare în judecată instanța a reținut că reclamantul solicită și încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului.

Conform art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

Potrivit art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În asemenea circumstanțe, având în vedere că pretențiile din acțiunea înaintată de către reclamantul ÎM ”Incaso” SRL către ***** privind încasarea datoriei, dobânzii contractuale, penalității au fost respinse, instanța conchide că în consecință, urmează a fi respinsă și pretenția reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului.

Totodată, instanța de judecată reține că, conform art.6 alin.(1) din CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării

drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Drept rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

În opinia instanței, argumentele din cererea de chemare în judecată nu şi-au găsit confirmare în raport cu probele prezentate, și nu a fost constatat nici un temei relevant pentru a imputa pârâtului neexecutarea obligației de plată solicitată de reclamant.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct.61, seria A, nr.288).

În conformitate cu prevederile art.94 art. 238-241, $276^2$-$276^4$ Cod de procedură civilă al RM, judecătorul

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Incaso” SRL către ***** privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Judecătorul
Judecătoriei Chișinău (sediul centru ) Octavian Dvornic